

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

αἵτινες ἐπηκολούθησαν τὴν ἐκρηξίν τοῦ Κρητικῷ ζητήματος κατ' οὐδὲν ἰσχυρὰν νὰ διασαλεύωσι τὴν πεποιθήσιν ἡμῶν ὅτι ἡ Κρήτη τελειωτικῶς ἀποτελεῖ μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἀρ' ἥς ἡμέρας ὁ Βάσις ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου κατέλαβεν καὶ κυβερνᾷ αὐτήν. Ἡ κατοχὴ τῶν Χανίων καὶ τῶν ἄλλων παραλίων πόλεων τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν διεθνῶν ἀγχημάτων, ὁ ἀποκλεισμός τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοπέδου, ὁ ἀποκλεισμός καὶ βομβαρδισμός τῶν ἐπαναστατῶν, ἡ πρὸς τοὺς ὀθωμανοὺς εὐρωπαϊκὴ εὐνοία καὶ συμμάχια εἶναι σταθμός δι' ὃν διέρχεται ἡ ἐλευθερία τῆς Κρήτης καὶ ἡ κατάλυσις τῆς ὀθωμανικῆς κυριαρχίας, τῆς κυριαρχίας ἐκείνης, ἥτις ἐπὶ τοῖς μετ' αἶμα τὴν νῆσον καὶ ἐξυκολοῦθεῖ νὰ τυραννῇ ἄλλας ἀνθρώπους τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς χώρας. Δὲν ἦτο δυνατόν, ἡ Κρήτη ἢ πολυπαθῆς, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν τυραννικὴν κυριαρχίαν, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἴσως δυνατόν καὶ ἀμέσως νὰ ἐπέλθῃ καθ' ὅλους τοὺς τύπους ἡ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἑνωσις. Αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἠγγυήθησαν εἰς τὸν Σουλτάνον νὰ τηρήσῃ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Τουρκίας καὶ ἠθέλησαν ἐν ἀρχῇ νὰ καταπνίξωσι τὸν ἐντελὴ ἀποχωρισμὸν τῆς νήσου ἀπὸ τῆς Τουρκίας. Δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ τὸ πράξωσι καὶ προσπαθοῦν νῦν νὰ ἐξεύρωσι ἕτερον σταθμὸν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος, κατὰ τρόπον ὅστις νὰ ἱκανοποιῇ τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ θίγῃ δὲ καὶ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἀξιοπρέπειαν τῆς Εὐρώπης. Τὸν σταθμὸν τοῦτον ὑπέδειξεν ἡδὴ ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, πρὸς τὴν διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων καὶ συζητήσις διεξάγεται μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλιῶν ἐπ' αὐτῆς. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ἐδικαίωσε τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους καὶ ἐξύψωσε τὸ γόητρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης ἐξηρτάτο ἡ εὐνοικὴ ἢ μὴ λύσις τοῦ ζητήματος καὶ ὄντως ὑπῆρξε τοιαύτη ἡ διακοίνωσις ὥστε ἐσάρωσεν ἀμέσως καὶ τὰς πεισμονὰς ἀντιλογίας αἵτινες ἐπεκράτουν εἰς τινὰς τῶν εὐρωπαϊῶν διπλωματῶν. Πρώτῃ ἐκρούσε πρῶτον ἡ Γαλλία ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ γίνῃ χρῆσις μέτρων καταπιεστικῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἀποκλεισθῶσιν οἱ Ἑλληνικοὶ λιμένες, διότι τὸ φιλελεύθερον ἔθνος μετεσχηματίσθη εἰς φιλελληνικὸν ρεῦμα ἀπειλοῦν νὰ παρασύρῃ τὴν Κυβέρνησιν ἐὰν ἤθελε δεσμεύσῃ τὰς χεῖρας τῆς Ἑλλάδος, ἥς οἱ οἱ ἀγῶνες εἶνε ἀγῶνες ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ ἰσοπολιτείας. Ταύτην ἠκολούθησε δὴλωσις τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, τῆς Ἰταλικῆς καὶ Αὐστριακῆς. Θὰ μείνουν ἴσως ἀνένδοντοι ἢ μᾶλλον μὲ τὴν μορφὴν αἱ γερμανικαὶ καὶ ρωσικαὶ κυβερνήσεις αἵτινες ἀνέκαθεν διεκρίθησαν ἐν τῷ Κρητικῷ ἀγῶνι διὰ τὰς φιλοτούρκους διαθέσεις τῶν παραβάσαι καὶ διεθνῇ δίκαια καὶ αἰσθήματα φιλανθρωπίας.

Ἡ Ἑλλάς ἐξῆλθε νικητὴς ἐκ τοῦ ἀγῶνος τούτου καὶ ἀπέδειξεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν εἶναι μικρὸν ὅπως τὸ φαντάζονται ἀλλὰ μέγα μὲ δυνάμεις ἰσχυράς, αἵτινες δύνανται νὰ συνταράξωσι τὴν ἀνατολὴν ὀλόκληρον καὶ νὰ ἀνῶσι γενικὴν πυρκαϊάν.

Ἡ Ἑλλάς ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι μεγάλη καὶ δύναται μόνη νὰ διεκδικήσῃ τὴν ἐθνικὴν κληρονομίαν διὰ τῶν ἰδίων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων.

Ἡ Ἑλλάς ἐδείξεν ὅτι ἔχει Βασιλέα γενναίου ψυχόν, κυβέρνησιν σώφρονα, στρατὸν γινώσκοντα τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον.

Εἶνε, ἀληθῶς, πρωτοφανὲς τὸ φαινόμενον ὅπερ ἐπαρουσίασεν ἡ στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ συνταξίς τῆς χώρας ἐντὸς δέκα ἡμερῶν συνήχθη ἐκ τὸν χιλιάδων στρατῶν, κάλλιστα γεγυμνασμένοι καὶ συνεκεντρώθη εἰς τὰ σύνορα, κατηρτίσθη ἄριστα ὁ στόλος ἡμῶν καὶ φέρεται ὑπερῆφανος ἀνὰ τὸ πέλαγος προκαλῶν καὶ αὐτῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν τὸν θαυμασμόν.

Ὁ ἑλληνισμός ἀπὸ σήμερον ἀναλαμβάνει νέας δυνάμεις, νέον θάρρος. Ὁ Ἡπειρώτης, ὁ Μακεδὼν, ὁ Νησιώτης ἐδῶ μόνον, πρὸς τὸν γλυκὺν τῆς Ἀττικῆς ὁρίζοντα ἄς ἀπενίξῃ, τὰ προαιώνια ὄνειρα τάχιστα θέλουσι πραγματοποιηθῇ καὶ ἐκεῖ ὅπου κυριαρχεῖ τυραννία θὰ φυτευθῇ τὸ ἀειθαλὲς τῆς Ἀττικῆς δένδρον.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὁ φόβος ἐν Ἡπείρῳ. — Ὁ φόβος τῆς πόλεως. — Ἡ ἀφίξις τῶν στρατιωτῶν καὶ ἡ γενικὴ διαρπαγὴ — Ἡ πυροβολαρχία καὶ αἱ ἀγῆραι. — Οἱ χριστιανοὶ ἄσπλοι. — Χριάζεται σκέψις διὰ τὴν Ἡπείρον. — Μακρὰν αἱ σκηναὶ τοῦ Λυκουρσίου. — Ἑλλάς, Ἡπείρος, Ἀλβανία — Αἰσθημα Ἀλβανῶν — Τί ἐπρεπε νὰ γίνῃ.

Ἐπιχειρῶ νὰ σᾶς γράψω ὑπὸ τὸ κράτος φόβου καὶ τρόμου τὸν ὅποιον ἀδύνατον νὰ φαντασθῇτε μὴ εὐρισκόμενοι ἐνταῦθα. Πενταχῶς ἀντηχοῦν ἄσματα ἀλβανικὰ καὶ σάλπιγγες. Ἡ πρόφῃ ἡρέμος πόλις τῶν Ἰωαννίνων ἔλαβεν ὅψιν πολεμικὴν καὶ θορυβώδη. Καθ' ἐκάστην ἀφικνεῖται στρατὸς καὶ ἀποστέλλεται ἀμέσως εἰς τὰς διαφόρους στρατηγικὰς θέσεις τῶν συνόρων. Ἐκ Βιτωλίων ἦλθεν ἐνταῦθα καὶ μία πυροβολαρχία μετὰ ἐπτὰ πυροβόλων, ἥτις ἀπεστάλη ἀμέσως εἰς Φιλιππιάδα καὶ ἐτοποθετήθη ἐκεῖ, ὅπως προστατεύσῃ τὸν στρατὸν ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Οἱ ρεδιφῆδες καὶ οἱ βαζιβουζοῦκοι ἐρχόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν διέπραξαν καὶ διαπράττουν παντὸς εἶδους ἀρπαγὰς καὶ λεηλασίας. ὅλα τὰ ἀπὸ Ἀργυροκάστρου μέχρι Ἰωαννίνων χωρία, τὰ ἀπὸ Βιτωλίων, Κορυτσᾶς, Λιεσκοβίκου καὶ Κονίτσας μέχρι Ἰωαννίνων ὑπεβλήθησαν εἰς καταναγκαστικὰς εἰσφοράς ζῶων διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑλικῶν τοῦ πολέμου, τῶν κανονίων κτλ. πολλοὶ ἐπλήρωσαν μίαν καὶ δύο λίρας, ὅπως κατορθώσουν νὰ ἐξαίρουν τὰ ζῶα τῶν τὰ ὅποια ἦσαν βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ τὰ ἐκάνεβλεπον πλέον. Νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅσα διεπράχθησαν δὲν μοῦ εἶνε εὐχερὲς, διότι τόσα πολλὰ εἶνε, ὥστε περιττὴ ἡ λεπτομερὴς ἀφήγησις. ἀρκεῖ μόνον νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι τὸ τρόμος, ὅστις κατέλαβε χριστιανούς καὶ ὀθωμανούς εἶνε μέγας. οἱ χριστιανοὶ φοβοῦμενοι τὴν ἐντελὴ ἀρπαγὴν τῶν ἐναπομεινάντων οἰκιακῶν σκευῶν ἐκρυψαν αὐτὰ εἰς κρυψάνες καὶ φρονίζουν περὶ ἐξευρέσεως καταλλήλου κρησφυγέτου εἰς τὸ ὅποιον νὰ δυνηθῶν νὰ καταφύγουν πρὸς διάσωσιν τῆς ζωῆς ἐν περιπτώσει γενικῆς διαρπαγῆς καὶ ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀτάκτων σιφῶν, διότι εἶνε ἐντελῶς ἄσπλοι καὶ ἐκτεθειμένοι εἰς πολλοὺς κινδύνους. Ἐὰν δὲ συμβῇ συμπλοκὴ τις εἰς τὰ σύνορα μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ τούρκων καὶ ἀποβῇ αὕτη πρὸς ζημίαν τῶν τούρκων, ὡς καὶ οἱ ἴδιοι πιστεύουσιν καὶ παραδέχονται τότε ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θὰ διασωθῶν ἀπὸ τὸ στόμμα τῆς μαχαίρας θὰ διαπράξουν χειρό-

τερα ἀπὸ ὅ,τι διεπράχθη ἐν Λυκουρσίῳ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχω καθῆκον νὰ συμβουλευσω ὡς πατριώτης. ὡς γνωρίζων τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, ὡς γνωρίζων τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς Ἡπείρου καὶ τὸ φρόνημα τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν ὀθωμανῶν, εἶνε ἡ ἀποτροπὴ σκηνῶν ὁμοίων πρὸς τὰς τοῦ Λυκουρσίου. ὁ τόπος δὲν ἀντέχει εἰς τοιαύτας δοκιμὰς καὶ μετὰ λύπης θὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τὰς ἀποκρούσῃ. Κινήματα δοκιμαστικά ὅπως τὰ τοῦ παρελθόντος θέρους ἐν Μακεδονίᾳ, κινήματα τὰ ὅποια θὰ γίνοντο πρὸς ἀντίκτυπον τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἢ πρὸς ἐπίλυσιν ἄλλης διαφορᾶς ἔχουν ἐπιβεβλημένον καθῆκον νὰ ἀποφύγουν οἱ διοργανοῦντες ταῦτα, διότι τὰ τοιαῦτα κινήματα θὰ ἀποτύχουν ἐντελῶς καὶ διὰ τῆς ἀποτυχίας θὰ βλάψωσι τὴν κρατοῦσαν καὶ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν στοιχεῖον ἀγαθὴν ἰδέαν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τῆς ἐνδεχομένης μετ' αὐτοῦ ἐνώσεως. Ἡ ἀποτυχία τοιούτων κινήματων θὰ ἐπιφέρῃ, ἐκτὸς τῶν ἐμπρησμῶν, διαρπαγῶν, φόνων κτλ. τὴν ἐξαψιν τοῦ μωαμεθανικοῦ στοιχείου ἐρεθίζομένου ὑπὸ συμφερεντολόγων βέβδων καὶ θὰ ἀνοίξῃ μέγιστον χάσμα μεταξὺ χριστιανῶν καὶ ἀλβανῶν, μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανῶν.

Ἄν θέλῃ ἡ Ἑλλάς νὰ ὀρκισθῇ ἐν Ἡπείρῳ ὁρεῖται νὰ δράσῃ ἐπισήμως ἢ ἀνεπισήμως, ἀλλὰ νὰ δράσῃ ἢ ἐπίσημος Ἑλλάς μὲ σκοπὸν τελικόν, μὲ ἰδέαν μίαν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Ἡπείρος θὰ εἶνε ἀπᾶσα εἰς χεῖρας τῆς, οἱ Ἡπειρώται προθύμως καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ θὰ ὑψώσωσι φωνὴν διάτορον καὶ θὰ σύρῃσι τὸ ζῆφος, οἱ δὲ ἀλβανοὶ μὴ καταπνίγοντες τὸ ἐπιπολάζον ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν αἰσθημάτων καὶ ἐκδηλοῦντες τὴν ὑπάρχουσαν συμπάθειαν πρὸς τὸ Ἑλληνικόν ἔθνος ὅχι μόνον δὲν θὰ ἀντιστῶσι κατὰ τοιαύτης ἐνεργείας ἀλλὰ προθύμως θὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, καθότι γινώσκουσιν ὅτι σήμερον ἡ αὔριον ἡ Ἡπείρος θὰ περιέλθῃ εἰς ξένην κυριαρχίαν, προκειμένου δὲ νὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ ξένων κυριαρχιῶν θὰ προτιμήσωσι τὴν ἑλληνικὴν πρὸς τὴν ὁποίαν τοὺς συνδέουν πολλοὶ δεσμοί, καὶ γλώσσης καὶ ἡθῶν καὶ ἱστορικαὶ παραδόσεις. Ἀτύχημα εἶνε μόνον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὅτι φροντίζει, περὶ ὧν ἔχει ἀνάγκην, ὅταν ἐνσκήψῃ ὁ κίνδυνος καὶ ἐκραγῇ ἡ θύελλα. τότε μόνον ζῦει τὴν κεφαλὴν του καὶ σκέπτεται τί παρελείφθη κατὰ τὸ παρελθόν καὶ τί ἠδύνατο νὰ πράξῃ προηγουμένη φροντίς, πρόνοια καὶ ἐργασία. Τώρα μόνον συλλογίζομεθα ὅπως ὠφέλιμος θὰ ἦτο δι' ἡμᾶς κοινὴ καὶ συστηματικὴ ἐνέργεια καὶ ἐργασία μετὰ τῶν Ἀλβανῶν εἰρηνικὴ ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν τὰ ἀποτελέσματα θὰ ἦσαν ἐντελῶς ἄλλοι καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀδιστακτικῶς θὰ ἐστηρίζετο καὶ ἐπὶ τῶν βραχιόνων αὐτῶν.

Πανταχοθεν τῆς Ἡπείρου ἀγγέλλεται, ὅτι οἱ ἐφεῖροι μετὰ δυσκολίας προσέρχονται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κατόπιν ἀπειλῶν, καταπίεσεων καὶ ὑποσχέσεων ἢ δυσκολία τῆς εἰς τὰς τάξεις προσελεύσεώς τῶν ἔχει ἐκτὸς τῶν οἰκιακῶν λόγων καὶ τὸν λόγον ὅτι οἱ ἀλβανοὶ δὲν ἐννοοῦν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ πολεμήσωσι κατὰ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς μεθ' ἥς εἶνε προσωρισμένοι νὰ συζήσωσι. Καὶ ἐὰν ἐκραγῇ πόλεμος εἰς τὰ σύνορα καὶ ἐπέλθῃ συμπλοκὴ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν οἱ ἀλβανοὶ πρῶτοι θὰ δώσουν τὸ σύνθημα τῆς ὑποχωρέσεως καὶ φυγῆς καὶ θὰ

ἀπέλθωσιν εἰς τὰς οἰκίας των.

Τοὺς ἐφεδρικοὺς ἐρχομένους εἰς Ἰωάννινά υποδεχεται ἡ οἰκίᾳ εἰς τὸν πλάνταρον μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος. Ἡ δὲ στρατιωτικὴ μουσικὴ συνοδεύει αὐτοὺς ἔχοντας καὶ εὐτὼ γίνεται εἰς τὰ παζάρια κοσμογχαλᾶσι ἀπὸ φωνῶν καὶ ἤχων. Νοστιμώτατον ἐπεισὶδον συνέθη κατά τὴν ἀφίπν τὸν πρώτων ἐφεδρῶν. Ἡ πομπὴ ἐξῆλθεν, ὡς συνήθως, πρὸς ὑποδοχὴν 500-1000 ὡς ἐλέγγοτο καὶ μόλις ἦσαν 17, τὴν ἐπομένην ἐπανεληφθῇ ἡ αὐτὴ ἱστορία καὶ μόλις ἦσαν 35. Ἀνασθε δὲ νὰ φαντασθῆτε τὴν καθήθειαν τῶν Ὁθωμανῶν ἄχρις οὗτο ἤρχισαν νὰ ἐρχονται τὰ πολυάρθρια μπουλούκια.

Γενικὸς ἐπικρατεὶς ἐνθουσιασμός διὰ τὴν στάσιν τῶν Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ πάντες εὐχονται νὰ ἐξέλθῃ ἀλώθητος ἡ ἐθνικὴ τιμὴ καὶ δόξα.

Ἡ Ὁθωμανοὶ Ἰωαννίνων ὠλισθήσαν ὥσαν ἀσπασκοὶ καὶ ἐπειδὴ εἰνε οἱ φανατικώτεροι τῶν ἐν Ἡπείρῳ Ὁθωμανῶν, διακινῶμενοι διὰ τὸ μῖσος κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ, εἶχον ἀνάγει ἀπειλητικὴν στάσιν· ἀλλὰ ἡ ἐμπέδωσις τῶν προξένων ἐξῆλθε νερὸ εἰς τὸ κρατὶ των.

Ὁ Βαλῆς εὐρίσκεται εἰς διηλεκτὴ συνεννόησιν μετὰ τῶν διοικητῶν Γρεβενῶν καὶ Βιτωλίων καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν. Μετ' ὀλίγου δὲ ἡμέρας ἀπερχομένη εἰς Φιλίππιάδα καὶ Πρίβεζα ὁπως ἀναλάβῃ προσωπικοὺς τὴν ἀνωτάτην στρατιωτικὴν διοίκησιν.

Δυστυχῶς πλὴν τῶν ἄλλων κακῶν τὰ ὅποια μασιτίζουν τὴν Ἡπειρὸν ἔχοντες καὶ τοὺς προδότας καὶ κατασκόπους περὶ ὧν ἄλλοτε θὰ ἀσχοληθώμεν.

Ἡ συγκοινωνία ἐνταῦθα καὶ ταῖς περισσοτέρας ἐπαρχίας διεκόπη μετὰ τῶν χωρίων. Πολλοὶ δὲ ἀπεκλείσθησαν μὴ δυνάμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ χωρία τὸν διότι οἱ ὁρμῶν εἶνε γεμάτοι ἀπὸ ἀτάκτους πρὸς ἀρπαγὴν. Καλὸν θὰ εἴνε οἱ ταξιδιωταὶ νὰ μείνωσιν οἱς τὰς θέσεις των.

Ὁ ἐν Μετσόβῳ στρατὸς ἀνέρχεται εἰς 300 ἄνδρας, ἐδόθη ὅμως διαταγὴ νὰ μεταβῇ ἐκεῖ καὶ ἐν τάγμα ἐστὶ ἐξ ἄλλων 300 ἄνδρων· ἐκ Γρεβενῶν δὲ ἀπεστάλη εἰς Μέτσοβον ἐν ὁρεῖον κανόνι μὲ πυροβολητὰς ἀραπάδες, ἔτερον δὲ ὁρεινὸν ἐκ Γρεβενῶν ἀπεστάλη διὰ Μετσόβου εἰς Πρίβεζαν.

Πρὸ ἡμερῶν εἰς Μέτσοβον ἕνας γιούσμπας Κρητικὸς ὀλίγον ἐλείπειν ἀπὸ τὸν φανατισμὸν τοῦ ἐνα φιληλίουχον Μετσόβιτην Ἰω. Πάνου ὀνομαζόμενον. Ὁ εἰρημὸς Μετσόβιτης ἦτο πορτομένος μὲ ἐν δέμα ἔχρου χόρτου ἐκ δεκαπέντε περίπου ὁκάδων τὸ ὅποιον εἶχεν ἀγοράσει ἀπὸ χανίων τὶ καὶ μετέφερεν εἰς τὸ σπήτι του· ἐνθὺ δὲ ἐπενοῦσε πορτομένος ἀπὸ τὸ μεσοχωρίο δὲ ἐν λόγῳ γιούσμπας ἀνασῶρας τὴν σπάθην ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὴν κεφαλὴν (ἡ ὅποια εὐτυχῶς ἦτο γερὰ) ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι μέσα εἰς τὸ χορτάρι εἶχε ψωμί διὰ τοὺς ἀντάρτας.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν Ὁθωμανῶν. — Τὸ ἄρριωμα. — Αἱ παραστάσεις τῶν προξένων. — Αἱ περιπολῖαι. — Τὶ ἔκαμαν τρεῖς ὄνοι.

Ἡ ἐν τοῖς μεθορίοις συσώσεως δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος ἐξώργισεν τοὺς ἐνταῦθα Ὁθωμανοὺς καὶ ἀπέλθουσι σφαγὰς καὶ λεηλασίας κατὰ τὰς χριστιανῶν. Ἡ κυβερνήσις ἐξώπλισεν ὅλους τοὺς ἐνταῦθα Ὁθωμανοὺς δι' ὅπλων Μαρτίνι καὶ φυσίγγων, γαυριωτὶν δὲ περιτρεχούσι τὰς ἀγυῖας τῆς πόλεως ἀπειλούντες σφαγὰς καὶ ἐμπετισμούς. Οἱ χριστιανοὶ δὲ ἀσπλοὶ καὶ ἑλλειπεῖς μέσων ὑπερασπίσεως διατελοῦν πεποδισμένοι. Οἱ προξένος Ἀγγλίας, Αὐστρίας καὶ Ἑλλάδος χρεῖς ἐν σώματι παρουσιασθέντες εἰς τὸν Μουσεαρίην, ἔκαμον τὰς παραστάσεις των, ἐκείνος δ' ἀπῆντησεν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι οὕτω διατάχθη παρὰ τὸν ἀνωτάτην του, χάριν τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐλήφθη τὸ μέτρον τοῦτο. Ἐν Νέφρ Λούρφ καὶ εἰς τὰς ἐξοχὰς συνεισέφεραν πληθὺν Ἀλβανῶν πειναλῶν, οἵτινες διατρεχούσιν τὴν τὰξιν καὶ ἀσφάλειαν ἀρπάζοντες καὶ λεηλατοῦντες τοὺς χριστιανούς. Εἰς τὰς ἐξοχὰς ἀπὸ

τὰ ποίμνια ἀρπάζουσι σφακτὰ ἀρνία καὶ ἐρίφια, ἀπὸ δὲ τὰς στάνας τυρὸν, βούτυρον καὶ γάλατα καὶ εἶτε ἄλλο εὐρωσιν ἀξίας. Ἐδῶ δ' οὐσεῖν Ντίνος ἔφερον μερικὸς πειναλέους πατριώτας τοῦ σκάμους, οἵτινες περιφέρονται καὶ ὅπου ἴδωσιν οἰκίαν χριστιανικὴν καλῶς περιποιημένην τὴν λαμβάνουσιν ὡς σημείον, ἀπὸ τινος δὲ οἰκίας χριστιανικὰς ἄρπασαν ἀγγεῖα χαλκίνα καὶ ἄλλα πράγματα. Ἐκ τοῦ ἐντὸς τῆς Πρεβίτης φρουρίου ἐρίφθησαν πολλοὶ πυροβολισμοὶ παρὰ τῶν ἐντὸς στρατιωτῶν καὶ αἱ σφαῖραι ἐτρήσαν θύρας παρακειμένους χριστιανικῶν οἰκιῶν κατατρεμάζαντες τοὺς ἐντὸς εὐρισκομένους. Ταῦτα πάντα τρανῶς ἀποδεικνύουσιν, ὅτι οἱ Ὁθωμανοὶ δίδουσιν αἰτίας ὅπως ἐπισπῶσιν ἐπὶ ἀόπλων καὶ ἀπροστατευτῶν χριστιανῶν ἵνα κορέσωσιν τὸ κατ' αὐτῶν μῖσος των. Οἱ προξένος ἔκαμον καὶ διὰ τοῦτο τὰς δεύρας παρατηρήσεις εἰς τὸν Μουσεαρίην, ὅτις ἐκώλως τὴν πρᾶξιν ὡς γιγαλκίς. Τέλος ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἀσπλοὺς τυγχάνει, καὶ διατελεῖ εἰς μεγίστην ἀθμύνην.

Οἱ φέροντες ὅπλα πολῖται Ὁθωμανοὶ κατὰ στίφην διαιμοιραζόμενοι, περιρπουροῦν ὅλας τὰς ἀκτὰς τοῦ κόλπου καὶ τὰς ἐξῶθεν μέγας Καστροπολῖας. Εἰς τὴν παραλίαν Μήτικα ἐβάδιζον περὶ τοὺς ἑκοσι ὀπλοφόροι, οἵτινες ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτὸς ἤκουσαν θόρυβον ὅστις κατεβόρῃσεν αὐτοὺς τὸσον, ὅστε τινὲς μὲν ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ἄλλοι δὲ ἐκρύβθησαν ἐντὸς τῶν θάμνων καὶ καρδιοκτυπούντες ἐπιμένον, ἀπὸ δὲ παρήλθεν ἀρετὴ ὥρα καὶ δὲν ἤκουσαν πλέον πατήματα ἢ κρότον τινα, ἐνεθαύρηθησαν τινὲς ἐξ αὐτῶν καὶ ἤγειραν τὰς κεφαλὰς των· τινὲς δὲ ἦσαν οἱ κατατρεμάζαντες αὐτοὺς τὸσον· τρεῖς ὄνοι οἵτινες ἔτρεχον κυνηγῶντες ὁ εἰς τὸν ἔτερον ἐνεκα ἐρωτικῆς ἀντιζηλίας.

ΑΝΤΙΑΔΙΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ κείμενον τῆς διακοινώσεως ἦν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλε πρὸς τὰς Δυνάμεις αἰτίνες εἶχον λαβεῖ τῇ Ἑλληνικῇ ἐξαήμερον προθεσμίαν ὅπως ἀποσῇ εἰς Κρήτης τὸν στόλον καὶ τὸν στρατὸν ἔχει ὡς ἐξῆς:

Κύριε Πρόσβυ,

Ἐλαβὼν τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν τὰς 18 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) διακοινώσιν, ἣν μοι μετεδώκατε τὴν τιμὴν νὰ μοὶ ἀπευθύνετε κατὰ ἐπιστολὴν τῆς Κυβερνήσεως τῆς...

Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἐμελέτησε τὰς δι' αὐτῆς ἀνακοινωθέντα μέτρα μετὰ πάσης τῆς ἐπιστασίας ἣν ταῦτα ἐπέβαλον. Ἐπειδὴ δὲ τὰ μέτρα ταῦτα εἰσιν ἐξόχως σοφὰ διὰ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια θέλουσιν ἐπέλκει ἐξ αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος κρίνει καθήκον αὐτῆς πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις νὰ υποβάλῃ εἰς αὐτάς τὴν ἐπ' αὐτῶν γνώμην της, ἥτις τυγχάνει πόρισμα μακρᾶς πείρας καὶ ἐξηκριωμένης γνώσεως τῆς καταστάσεως τῆς Κρήτης.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πεπεισμένη περὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ περὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς γενικῆς εἰρήνης ἐνδιαφέροντος αὐτῶν, δὲν θέλει παραγνωρίσει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχει ἐνεκα τούτου καθήκον, διότι καὶ αὕτη θερμὸν ἔχει ὡσαύτως πόθον ἵνα συντελέσῃ ἵνα διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη καὶ διασώθωσιν ἀπὸ τῆς ἐντελούς καταστροφῆς οἱ πληθυσμοὶ τῆς Νήσου, τῆς διὰ σκληρῶν δοκιμασιῶν διελθούσης καὶ τοσούτης δεκαετηθείας.

Ἀλλὰ δυστυχῶς κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην οὐδὲ διὰ τοῦ νέου κυβερνητικοῦ συστήματος τῆς αὐτονομίας, τὸ ὅποιον, κατὰ τὰ ἀνακοινωθέντα μοι, ἔφυγε τῆς ἐποδοκιμασίας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, θέλει ἐκπληρωθῇ δὲ εὐγενὴς σκοπὸς αὐτῶν, ὅς δὲν ἐπετεύχθη καὶ διὰ τῶν διαφόρων ἄλλων διοικητικῶν συστημάτων, τὰ ὅποια ἀλληλοδιαδόχως καὶ ἀτελεσφορῶς ἐθεσμοθετήθησαν καὶ ἐδοκιμασθήσαν ἐπὶ τῆς Νήσου.

Ἡ Κρήτη δὲν τυγχάνει σήμερον τὸ πρῶτον ἐν ἐπαναστάσει, ἀλλὰ τὰ δεινὰ τῆς ἀναρχίας ἐξῆλκε κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἐκλόνισαν τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς· ἂν δὲ καὶ διὰ τοῦ νέου κυβερνητικοῦ συστήματος δὲν ἐπιτευχθῇ ὁριστικῶς

ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως ἐπὶ τῆς νήσου, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀμφιβολίαν, ὅτι δὲν θέλει τεθεὶ τέρμα εἰς τὴν κρατούσαν κατάστασιν, εἰς ἣν περιήχθη ἡ νήσος. Ἡ ἀναρχία θέλει ἐξακολουθήσει νὰ καταστρέφῃ τὴν χώραν τετυρωμένου φανατισμοῦ, θέλει ἐπίσης ἐξακολουθήσει τὸ ἔργον τοῦ ἐξολοθρευτοῦ λαοῦ, ὅστις ὅστις βεβαίως δὲν εἶναι ἄξιος τοιαύτης τύχης. Ἀπὸ δὲ τοιαῦτα προβλέπομεν, ὅτι ἐξοικισαί τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τοῦ νέου Κυβερνητικοῦ συστήματος, μεγάλῃν θέλωμεν ὑπέχει εὐθύνην, ἂν δὲν παρεκαλοῦμεν τὰς Μεγαλὰς Δυνάμεις νὰ μὴ ἐπιμείνωσιν εἰς τὸ ἐρημνισμὸν συστήματι, ἀλλὰ νὰ ἀποδοῦσιν εἰς τὴν Κρήτην, ὅτι αὕτη εἶχε ἀποκτήσει ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἀποδουλωτῶν τὴν Ἑλληνικὴν Βασιλείαν ἐπαρχίαν, καὶ νὰ ἐπαναγάγῃσιν αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν ὅποια ἄνῃκε καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Καποδιστριαίου, τοῦ πρώτου Κυβερνήτου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ὅταν πρὸ μικροῦ διεδραματίζοντο ἐν Χανίαις αἱ σφαγαὶ καὶ οἱ ἐμρημοὶ, ὅταν αἱ χριστιανικὴ οἰκογένεια τοῦ Ἑρακλείου ἐκπορεύοντο πρὸς τὴν σπᾶθιν τοῦ μουσουλμανικοῦ ὄχλου, ὅτι δὲν ἐπέτρεπεν αὐταῖς νὰ φυγαδευθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις προωρίθη νὰ παρῇσθαι ζῆλον εἰς τὰς δυστυχίας ταύτας ὑπάρξει, ἰσάροισι τῆς χώρας τὴν συνείδησιν ἡ ἀνάμνησιν τῆς εὐθύνης, ἣν ἀνελάβομεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπὶ συμβουλευσάντες καὶ πείσαντες τοὺς Κρήτας νὰ καταθέσωσι τὰ ὅπλα. Τοιοῦτον ἔργον καταστάθηναι ἀνίκανοι νὰ ἀναλάβωμεν καὶ αὐτοί, καὶ ἂν ἤθελομεν τὸ ἀναλάβει, ἡ πρὸς τοὺς Κρήτας φωνὴ ἡμῶν ἦθελε εἰσθαι πάντως ἀσθενής, οὐδὲ ἦθελε φθάσει ὁ ἦχος αὐτῆς μέχρι τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ δὲ διὰ τοῦ συστήματος τῆς αὐτονομίας δὲν θέλουμεν, κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, ἐπιτελεθῇ οἱ εὐγενεῖς σκοποὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, εἶναι καταδῶλον ποία θέλει εἰσθαι τῆς δυστυχῆς νήσου ἡ κατάστασις ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου συστήματος, ἂν αἱ Μεγαλὲς Δυνάμεις ἤθελον ἐπιμένειν εἰς αὐτό. Διὰ τοῦτο δὲν δισταζόμεν ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς εἰρηνοποιήσεως τῆς νήσου ὑπὲρ ἧς ἐργάζονται αἱ Μεγαλὲς Δυνάμεις νὰ ποιήσωμεν ἐκκλήσιν ἐνώπιον αὐτῶν τοῦ ἐτέρου μέτρου, ἐφ' οὗ αὐταὶ συνεφώνησαν, καὶ δι' οὗ καλοῦμεθα νὰ ἀνακαλίσωμεν τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις. Ἀληθὲς καὶ ἐν ἐνεκα τῆς εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κρήτης παρουσίας τῶν ἡνωμένων στόλων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων δὲν ἦθελε κριθῇ ἀναγκὴ ἡ ἐκεῖ παρουσία πάντων τῶν ἐν Κρήτῃ ναυτολοῦντων πλοίων τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ἐπὶ τῇ πεποιθῆσι ὅτι οἱ ἡνωμένοι στόλοι δὲν ἤθελον ἐπιτρέψει τὴν εἰς τὴν νήσον μεταβίβασιν τουρκικῶν στρατευμάτων, ἡ διαμονὴ ὅμως ἐπὶ τῆς νήσου τοῦ ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχοντος ἡμετέρου στρατοῦ μὴ ἐνδεκνῆται ὡς ἀναγκαῖα ὑπ' αὐτῆς τῆς φιλανθρωπίας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τῆς ἀποκατάστασεως τῆς τάξεως ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλάσκει ἡμῖν νὰ μὴ ἐγκαταλίπωμεν τὸν Κρητικὸν λαὸν εἰς τὴν διακρίσιν οὐδὲ τοῦ φανατισμοῦ τὸν ἰθαγενῶν Μουσουλμάνων, οὐδὲ τοῦ μετ' αὐτῶν πάντοτε μεμελετημένου συμπαράξοντος τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἀν μάλιστα ὁ στρατὸς ἡμῶν οὕτως ἡζήσῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ ἀνετίθῃτο αὐτῇ ἡ ἐντολὴ τῆς εἰρήνης ποιήσεως τῆς νήσου, ἦθελε πιστῶς καὶ ταχέως ἐκπληρωθῇ ἡ περὶ τούτου ἐπιθυμία τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, καὶ ἦθελε κατασταθῇ δυνατὸν νὰ ἀκουσθῶσιν ὑπ' αὐτῶν μετὰ τούτου αἱ εὐχαὶ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, ὅπως συμφυρῶσι πρὸς τὰς αὐτὰς κανονισθῇ ἡ τύχῃ αὐτοῦ.

Τὰ ἐν Κρήτῃ ἐπὶ τοσαύτας δεκάδας ἐτῶν διεδραματίζόμενα περιόδικα, συγκινῶσιν ἐκαστοτὲ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ διακόπτουσι πᾶσαν τὴν ἐν τῷ Βασιλείῳ κοινωνικὴν ἐργασίαν, καὶ ἀνατρεποῦσι τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους. Καὶ ἂν ἐλθονομοῦμεν ὅτι ἐσμέν ὁμόφυλοι καὶ ὁμοῖοι τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, ὀφείλομεν καὶ μὴ ἀποσιωπώμεν πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις, ὅτι δὲν ἀντέχει πλέον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος

ὑπὸ τοιούτους κλονισμούς, καὶ νὰ ὑποβάλλωμεν ἐκκλήσιν εἰς τὰ γερραῖα αἰσθήματα αὐτῶν, ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Κρητικὸν λαὸν νὰ ἀποφανθῇ, πῶς ἐπιθυμῇ νὰ κυβερνᾶται.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἠγγέθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ὁ Σουλτάνος ἀμείβων τὴν συντηρητικὴν στάσιν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου κατὰ τὰς σημερινὰς κρίσιμους περιστάσεις, διέταξε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ὁρησκευμάτων, ὅπως ἐκδόσθῃ τὸ βεράτιον τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου Σκοπελίου Συνεσίου. Ἡ τοιαύτη τοῦ Σουλτάνου πολιτικὴ οὐδὲν ἐξαιεῖ διότι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐτος ὅτε ὅλη ἐξῆλθε εἰς Μακεδονίαν Βουλγαρία ἀντάρται μετῆλθε τὴν ἰδίαν πολιτικὴν πρὸς τὸ ἡμέτερον πατριαρχεῖον.

Ἡ βουλγαρικὴ κυβερνήσις ἐν ᾧ πρότερον προέβαινε μετὰ ἡμερίας εἰς τὴν διοργάνωσιν καὶ αὐξήσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων της ἤδη ἀπεφάσισεν, ὅπως καλῶς τὴν ἐπιδείξει της, σκέπτεται δὲ καὶ περὶ ἐπιστρατεύσεως.

Ἐπίσημοι πληροφοροὶ λαμβάνονται τὴν ἐσπεραν τῆς προχθὲς βεβαίουν ὅτι ὅκτω τάγματα τουρκικοῦ στρατοῦ κατελθόντα εἰς Τραπεζοῦντα ὅπως διαπερικλιθῶσι καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς τὰ ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα ἐκποτάξουσιν.

Τὸ «Σερβικὸν Πρακτορεῖον» ἀγγέλλει, ὅτι ἡ σερβικὴ κυβερνήσις ἀπῆλθεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς προξένους αὐτῆς ἐν Παλαιᾷ Σερβίᾳ καὶ τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ, δι' ἧς ἐντέλλεται αὐτοῖς, ὅπως ἐμποδίσωσι παντὶ σθένει τοὺς Σέρβους ὑπηκόους ἀπὸ τοῦ νὰ συμμετάσχωσιν εἰς οἰονδήποτε ἐπαναστατικὸν κίνημα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 Φεβρουαρίου. Ἡ ἀπάντησις τῆς Πόλεως πρὸς τὴν ἐπιδοθείσαν αὐτῇ διακοινώσιν τῶν Δυνάμεων ἐγένετο. Κατ' αὐτὴν, ἡ Πόλις ἀποδέχεται κατ' ἀρχὴν τὴν αὐτονομίαν τῆς Κρήτης, ἐπιφύλασσει ὅμως νὰ συζητήσῃ τὸν διηρημένον εἰς αὐτὴν χαρακτήρα ὡς καὶ τὰς λεπτομερείας αὐτῆς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ πάντως δὲ ὑπὸ τὸν ρητὸν ὅρον, ὅτι δὲν θέλει προσβλήθῃ ἡ ἐπικυριαχία τοῦ Σουλτάνου καὶ ἡ ἀκεραιότης τῆς αὐτοκρατορίας.

BIENNE, 25 Φεβρουαρίου. Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύθη δι' ὅλων τῶν ἐφημερίδων ἐθεωρήθη ἐνταῦθα ὡς νίκη τῆς Ἑυρωπαϊκῆς διπλωματίας. Τὸ ὅρος τῆς εὐπρόστητος γενικαῖς, τὰς ὅποιας ἐλαβον, ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ δυνατὴν αἰσῆσαι τὸ Κρητικὸν ζητήματι λύσιν ἐπὶ τῇ βάσει ἐιρηνικῶν διαπραγματεύσεων. Τὰ ἐκθιαστικὰ μέτρα φαίνονται ἐπὶ τοῦ παρόντος τεθέντα κατὰ μέρος.

BIENNE, αὐθημέρον. Ζωηρὰ διακοιτῇ σκέψων λαμβάνει χώραν μετὰ τῶν διαφόρων ἀνακτοβουλιῶν. Ἐν αἱ πληροφορίες μοι, τὰς ὅποιας ἔχω ἐκ δευτέρης πηγῆς, εἶνε ἀκριβεῖς, ἐπιστήθη διαφορά σκέψων ἐμφυλοφρεῖ μετὰ τῶν ἀνακτοβουλιῶν. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία προτείνουσι τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως τὴν ὅποια ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διετύπωσε εἰς τὴν ἀπάντησιν της, ἥτοι τοῦ νὰ ἐρωτηθῶν οἱ Κρήτες διὰ δημοδοκίμιας μὲ ποῖον πολιτικῶν ἐπιθυμοῦν νὰ κυβερνηθῶν. Εἰς τὴν πρότασιν τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἡ Αὐστρία φυλάττει ἐπὶ τοῦ παρόντος στάσιν ἐπιφυλακτικῇ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 Φεβρουαρίου. Γενικῶς εὐπρόστησεν ἡ ἀπάντησις ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διακοινώσιν τῶν Δυνάμεων. Αἱ περισσότεραι ἐφημερίδες θεωροῦν δὲ δυνατὴν νὰ ἐκέλθῃ συμβιβαστικὴ τις λύσις, οὐδὲν αὖτε καὶ τῆς Κρήτης τὴν ἐλευθερίαν καὶ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀξιοπρέπειαν μετὰ τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Εὐνοίας κρίνει τὰ πράγματα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ἡμίστιμον ὄργισον τῆς κυβερνήσεως, ἡ «Σημαία».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημέρον. Εἰς τὴν ὁμοφωνὴν ἐπιδοκίμασιν ἐκδήλουν τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου ἐπὶ τῆς ἑλληνοκτικῆς ἀπάντησεως, ἐξίρπειν ἀπετέλεσαν σήμερον οἱ «Καυροί». Σχολίζοντες τὴν ἀπάντησιν χαρακτηρίζουσι τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ο. ο. φ. ἰ. μ. α. α. Συμπεραίνουσι δὲ ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ δὲν φρονῶν ὅτι δὲ ματαίωσιν τὴν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων εἰς τὸ νὰ λάβωσιν ἄμεσα μέτρα κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιμενούσης ἐν Κρήτῃ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημέρον. Γενικῶς ἐπερωτήσεως εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων περὶ τῆς διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἂν αἱ Δυνάμεις ἔχουν ἀποφασίσαι νὰ μετέλθωσιν βίαια μέτρα ἐκ τῆς λήθης τῆς ἐξουσιάζοντος πειθαρχίας χωρίς ἡ Ἑλλάς νὰ ἀνακαλίσθῃ τὸν στόλον καὶ τὸν στρατὸν της, ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας κ. Μπάρκιν ἀπῆντησεν, ὅτι ἡ διακοινώσις τῶν Δυνάμεων δὲν εἶχε τύπον τελεσιγράφου, συνεπῶς δὲ ἦν δυνατόν νὰρχισαι ἄμεσα τὴν ἀντίρρησην ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀπειλούμενων ἐκθιαστικῶν μέτρων. Ἡ ἀπάντησις αὕτη θεωρεῖται ὡς ὑποστή-

μαίνουσα καὶ ὅτι δὲν εἶχεν ἀκόμη προσωπονηθῇ κατ' ὅλα ἡ ἀπειλήσει βία ὅταν ἐπεδόθη ἡ διακοινώσις.

BIENNE, 25 Φεβρουαρίου. Κατ' εἰδήσεις τηλεγραφικὰς τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων κατὰ τὴν χθεσινῇ συνεδρίαν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ἰσχυρότατον ρεῦμα φιλελληνικὸν ἀνέπτυξεν κατ' ὅλην τὴν Γαλλίαν ἡγάχοντες τοὺς κυρίους Ἀνωτὼ καὶ Μελὴν νὰ προσβῶν εἰς δῆλωση κατ' ἣν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις οὐδαμῶς προτίθεται νὰ προβῇ εἰς βιαστικὰ μέτρα ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἀνευ τῆς συναινέσεως τῆς βουλῆς καὶ μακρὰς ἐπιστῆς σκέψεως περὶ τοῦ ἂν εἶνε ἀνάγκη καὶ πρέπει νὰ ληφθῶν τοιαῦτα μέτρα.

BIENNE, αὐθημέρον. Αἱ σωβαρώταται δηλώσεις τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τὰς ὅποιας ἔπευσα νὰ σὰς διαβίβωσιν, γνωστοῖαι τηλεγραφικῶς ἐνταῦθα, κατετάραξαν τοὺς πολιτικούς μας κύκλους, ἀντιληφθέντας τὸ μέγα γεγονός τῆς ρωσογαλλικῆς ἀποστάσεως καὶ τὴν ἐπικείμενην διάσπασιν τῆς Ἑυρωπαϊκῆς ὁμοφρονίας.

ΧΑΝΙΑ, 25 Μαρτίου. Ὁ ἱταλὸς πρὸς ἀρχος εἰδοποίησε τὸν ὑποπρόξενον τῆς Ἑλλάδος ὅτι εἶχεν ἐγγραφὸν διαταγὴν τῶν ναυάρχων διατάσσουσαν αὐτὸν νὰ ἐπιβιβάσῃ τὸν κ. Μπαράκην

λιώτην ἀποβιβάσθην ἐν Ἡπείρῳ εἰς Λαχώ-
ραν ἐστράτη πρὸς τὴν Λάκκα καὶ συνεπλάκη
πρὸς τὸν τουρκικὸν στρατόν.

Καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν ἡ εἰδήσις αὕτη
εἶνε ἐντελὲς ἀνακριβὲς καὶ ἀνυπόστατος καὶ
τὴν διαψεύδομεν. Πιστεύομεν δὲ ὅτι οἱ διέ-
ποντες τὰς τοιαύτας πατριωτικὰς ὑποθέσεις
εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι τὴν κατάλληλον
στιγμὴν πρὸς δράσιν καὶ δὲν θὰ παραλείψωσι
ὅταν ἐπιστῇ ὁ χρόνος νὰ πραγματοποιήσωσιν
ὅτι ἀπαιτεῖ τὸ ἡπειρωτικὸν εἶσθημα καὶ φρό-
νημα.

ΑΚΡΩΣ ΣΟΒΑΡΑ εἰδήσις, αὐθεντικῆς προ-
ελεύσεως, ἐγνώσθη προχθὲς προξενήσασα ζωηρὰν
ἐντύπωσιν. Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυλιν καὶ πρὶν
ἢ ἀνοιξίς προβάλῃ ἡκούσθη τὸ πρῶτον ἐν Μα-
κεδονίᾳ πυροβόλον καὶ ἡγγέλθη ἡ ἐμφάνισις
γνωστοῦ καὶ πεφημισμένης ἀνδρίας ὀπλαρχηγοῦ
τοῦ Τάκη, μετὰ σώματος ἐξ 120 ἀνδρῶν Μακε-
δόνων καὶ Ἡπειρωτῶν.

Κατὰ τὴν εἰδήσιν ταύτην παρὰ τὸ χωρίον
Κρανιά, ὅπερ ἀπέχει περὶ τὰς 6 ὥρας τοῦ δια-
μερίσματος τῶν Γρεβενῶν, ὁ Τάκης ἐλθὼν ἀντι-
μέτωπος πρὸς πολυάριθμον τουρκικὸν ἀπόσπασμα
ἀνῆκον εἰς τὸν ἐκεῖ πού στρατιωτικὸν σταθμὸν
Κασερίο, συνεπλάκη μετ' αὐτοῦ.

Συγχρόνως μὲ τὴν εἰδήσιν τῆς συγκρού-
σεως τοῦ Τάκη εἰς τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ μεθό-
ρια, τὸ ἰδιαίτερον τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης
ἀγγέλλει σπουδαιότητα εἰδήσιν, ὅτι ἡ σιδηρο-
δρομικὴ γραμμὴ μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Μονα-
στηρίου διεκόπη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀνταρτῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ τῶν Ναυτικῶν κατόπιν
συνεννόησεως μετὰ τοῦ Βασιλέως διέταξε προ-
χθὲς τηλεγραφικῶς τὴν «Γόραν» ν' ἀπέλθῃ
τῆς Κρήτης, νὰ μεταβῇ δὲ πρὸς συνάντησιν
τοῦ λοιποῦ στόλου μετὰ τοῦ ὁποῖου θὰ ἐνωθῇ.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς «Γόρας» ἐκ
Χανίων καὶ τὴν διαταγὴν ν' ἀποτελέσῃ καὶ
αὕτη μέρος τῆς μοίρας τῶν Σποράδων, ἀπέμειναν
ἤδη εἰς τὰ κρητικὰ ὕδατα οἱ ἀτμομυοδρόμωνες
«Ἀλφειὸς» καὶ «Πηνειὸς». Εἰς τοὺς ἀξιωματι-
κοὺς τῶν δύο τούτων πλοίων ὑπεδείχθη ὑπὸ τῆς
Κυβερνήσεως, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ παραμείνωσιν
ἐκεῖ, οἰκιδήποτε καὶ ἂν ἀπευθυνθῶσι πρὸς αὐ-
τοὺς ἀπειλαί. Οἱ γενναῖοι ἀξιωματικοὶ ἀπήντη-
σαν, ὅτι εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ὑπερασπίσωσι
τὴν τιμὴν τῆς ἑλληνικῆς σημαίας καὶ ἐὰν οἱ
ἠνωμένοι στόλοι ἀποφασίσωσι νὰ θέσωσιν εἰς
πρᾶξιν τὰς ἀπειλάς των, Ἐλπίζεται ἐν τούτοις
ὅτι μετὰ τὴν σημαντικὴν καὶ ὑπὸ ἀνωτέρων
ἐθνικῶν λόγων ἐπιβληθεῖσαν ἐλάττωσιν τῶν εἰς
τὰ Κρητικὰ ὕδατα δυνάμεων ἡμῶν, οἱ ναύαρ-
χοι δὲν θὰ θελήσωσι νὰ κτυπήσωσι τοὺς δύο
μικροὺς ἀτμομυοδρόμους, οἵτινες οὕτω θὰ παρα-
μείνωσιν ἐκεῖ, ἀντιπροσωπεύοντες τὴν ναυτικὴν
ἡμῶν δύναμιν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

(ἰδιαίτερον τηλεγράφημα)

ΠΡΕΒΕΖΑ 24 Φεβρουαρίου 1897

Ἀπὸ Ἰωάννινα μέχρι Πρεβέζης στρατὸς
περίπου ἑννέα χιλιάδες ἐξ ὧν αἱ δύο χιλιά-
δες εἶνε ἄτακτοι (βαζιβουζοῦχοι). Ὁ ὀθω-
μανικὸς λαὸς εἶνε ὠπλισμένος, οἱ χριστιανοὶ
ἄοπλοι. Νέα τηλεβόλα ἐκομίσθησαν, εἰς τὸ
φρούριον Πρεβέζης 3, εἰς Φιλιπιάδα 15 ἐξ
ὧν δύο μεγάλα, ἐξ νέας εἰς Μαρατὴν ἑναντι
Ἄρτης. Σύνθημα πρὸς ἐπίθεσιν τῆς φρου-
ρῆσεως πολιτοφυλακῆς νυκτὸς εἶνε ροκέται
καλάμφη προσδεδεμένα. Πρὸς τὸ Ἰόνιον πέ-
λαγος καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν κατεσκευάσθη-
σαν διάφοροι προμαχῶνες καὶ στρατιωτικοὶ
σταθμοὶ εἰς ἐπικαίρα μέρη. Εἰς τὸ ἐσωτερι-
κὸν οἱ χριστιανοὶ εἶνε περίτρομοι. Εἰς ὅλα
τὰ χωρία λεηλασίαι ἀρπαγαὶ καὶ ἀγχαρεῖται·
εἰς ἐνταῦθα φρούριον ἔφεραν πολλὰ τηλε-
βόλα. Τοῦρκοι πολῖται ὠπλίσθησαν μὲ μαρ-
τίνι καὶ βελωνωτὰ μετὰ 120 φυσίγγων,
τινὲς δὲ καὶ μὲ ρεβόλβερ. Ἐξῴθεν πόλεως

ἔστησαν σκηνὰς ὅπως κατασκηνώσωσιν πε-
ριμενόμενοι στρατιῶτας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα
στρατοῦ διορίζεται, καθ' ἃ ἀκριβὲς ἐγνώσθη, ὁ
συνταγματάρχης τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν κ.
Στράτος. Τοῦ στρατοῦ τούτου ἡ μεγαλειτέρα
δύναμις εἶνε συγκεντρωμένη εἰς τὴν Ἄρταν,
ὅπου εὐρίσκονται ἀρκεταὶ χιλιάδες ἀνδρῶν μετὰ
ἰσχυροτάτου πυροβολικοῦ. Σήμερον ἀπέρχεται
εἰς Τρίκαλα, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ
ἐκεῖ στρατοῦ καὶ ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος μετὰ τοῦ
ἐπιτελείου του. Τὸ ἐπιτελεῖον τοῦτο ἀποτελοῦ-
σιν ὁ ὑποστράτηγος κ. Μαυρομιχάλης ὡς ὑπαρ-
χηγός, ὁ συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Δη-
μόπουλος ὡς ἐπιελάρχης, ὁ ἀρχίατρος κ. Δια-
μαντόπουλος, ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ μηχαν-
ικοῦ κ. Λυκούδης, ὁ ταγματάρχης τῆς χωρο-
φυλακῆς κ. Ζωγράφος, ὁ ταγματάρχης τοῦ
πυροβολικοῦ κ. Γουλιμῆς καὶ ἐκ τῶν κατωτέ-
ρων ἀξιωματικῶν οἱ κ.κ. Παπαδημάκης, Λού-
ρος, Στρατηγῶν, Γιάνναρος καὶ Μπαζαῖος.

Χθὲς εὐτυχῶς ἐγνώσθη ὅτι ἔρχεται καὶ τὸ
ἀτμόπλοιο τὸ κομίζον τὴν πρῶτην δόσιν τῶν ἐν
Οὐγγαρίᾳ ἀγορασθέντων ἵππων, ἐκ διςχιλίων
περίπου, οἱ ὁποῖοι θ' ἀποβιβάσθωσιν εἰς τὸν
πρῶτον λιμένα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος διὰ τὴν
γραμμὴν τῆς Ἡπείρου. Καὶ διὰ τὸ πυροβολικὸν
δὲ κατὰ τηλεγράφημα τοῦ προέδρου τῆς ἱππα-
σίας κ. Σούτσου ἡγοράσθησαν ἱκανοὶ ἵπποι κα-
τάλληλοι ἐκ Κερκύρας καὶ Ζακύνθου.

Ὁ ἐν Ἀκρίσει ἀρχηγός κ. Μακρῆς ἀνῆγ-
γειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι ἔκτακτος κινητο-
ποίησις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ παρατηρεῖται
κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας. Ἰδίᾳ δὲ
συγκέντρωσις στρατοῦ παρατηρεῖται ὡς ὠρισμένα
σημεῖα τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, ἥτοι εἰς τὰς
θέσεις Κούτρας, Προφήτου Ἠλία καὶ Γόδραμν,
ὅπου οἱ Τοῦρκοι κατασκευάζουσιν πυροβολεῖα. Ὁ
κ. Μακρῆς ἔλαβε πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα
ἐνισχύσας καταλλήλως τοὺς ἡμετέρους σταθμοὺς,
ἐκφράζει ὅμως τὸν φόβον πιθανῆς συγκρούσεως
ἐκ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν ἡμετέρων διὰ τὰ μέτρα
ταῦτα τῶν τούρκων.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ τηλεγραφήματος, ὅπερ
ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Προκόπιος ἀπηύ-
θυνε πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κανταβρυγίας ἐπι-
καλούμενος τὰς εὐχὰς τῆς ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας
ὑπὲρ τῆς Κρήτης, ὁ Ἀγγλὸς Ἱεράρχης ἀπήν-
τησε διὰ τοῦ ἐξῆς τηλεγραφήματος:

Σ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 Φεβρουαρίου.

Σύμπασα ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία ἰκετεύει
θερμῶς τὸν ἀγαθὸν Θεὸν ὅπως παράσχῃ εἰς τοὺς
Κρήτας τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν
εἰρήνην.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κανταβρυγίας.

Μεταξὺ τῶν τελευταίως κληθέντων ἐφόρων
συγκαταλέγονται καὶ οἱ δύο θαλαμηπόλοι τῶν
μικρῶν πριγκήπων τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου.
Ἀμφότεροι ἀφοῦ περιεβλήθησαν τὴν στρατιω-
τικὴν στολὴν παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τῆς Α.
Υ. τῆς πριγκίπισσας Σοφίας, ἥτις μὲ γλώσσαν
προδίδουσιν καταφανῶς τὴν πατριωτικὴν καρ-
δίαν τῆς Α. Υ. καὶ τὰ ἀγὰ αὐτῆς αἰσθήματα,
συνεχάρη τοὺς θεράποντάς της, διότι καλοῦνται
νὰ ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ὠρῆσασα
εἰς αὐτοὺς ἀνὰ ἓνα ἀργυροῦν σταυρόν, ὅπως
τοὺς διαφυλάττῃ ἡ δύναμις του, τοῖς νύχθη
νὰ ἐπανέλθωσι νικηταί. Ἀλλ' οἱ μικροὶ πριγκ-
κηπες ἦσαν ἀπαρηγόρητοι διότι ἔχασαν τὴν συν-
τροφίαν των, ὅταν δὲ ἔμαθον ὅτι γυμνάζονται
εἰς τὰ παρρηγήματα, ἐζήτησαν καὶ μετέβησαν
ἐκεῖ ἐφ' ἀμάξης διὰ νὰ τοὺς ἴδωσι.

Συνεπεῖα αἰτήσεως πολλῶν ἐκ τῶν κυρίων
δικηγόρων, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀπε-
φάσισεν ὅπως διακοπῶσιν αἱ ἐργασίαι τῶν πολι-
τικῶν δικαστηρίων ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ σημερινὴ
ἀνώμαλος κατάστασις. Μόνον τὰ ποινικὰ δικα-
στήρια θὰ λειτουργῶσι κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο
διάστημα.

Τὰς τρεῖς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἡ
ὄψις τῆς πόλεως προσέλαβε χαρακτῆρα ἐπαρ-

χιακῆς μεγαλοπόλεως μὲ τὴν συρροὴν τῶν ἐφέ-
δρων. Νέοι μὲ ποικίλας ἐνδυμασίας, μὲ τὰς
καπότας των, μὲ τὰ μανδηλάκια εἰς τὴν κεφα-
λήν, μὲ σκούρας πουκαμίσκας, μὲ φουστανέλλας
ὀλίγοι, μὲ παντὸς εἶδους ἐνδυμασίας τῶν ἐπαρ-
χιῶν, διασχίζουσιν τὰς ὁδοὺς πόλεως, ἀπὸ τῶν
παραπηγμάτων μέχρι τῶν κεντρικῶν συνοικιῶν
τῆς πόλεως, ὅπου συγκεντρύνονται οἱ ἐφεδρὶ εἰς
συμπatriωτῶν των διάφορα καταστήματα. Ὁ
ἐνθουσιασμός τῶν ἀλκιμῶν αὐτῶν νέων τῶν Ἑλ-
λήνων αὐτῶν στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι προστρέχουσιν
εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, ἄνευ δυσπιστίας,
ἄνευ ὑστεροβουλίας, ἀλλὰ μὲ τὴν ἰδέαν νὰ πέ-
σωσιν ὅλοι διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, ὁ
ἐνθουσιασμός αὐτὸς εἶνε τὸ μέγιστον δείγμα τῆς
ἀνδρίας τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ.

Ἡγγέλθη χθὲς ὅτι 300 μοναχοὶ τοῦ Ἀ-
γίου Ὁρους ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν κατευθυνόμενοι
εἰς Ἀθήνας, ὅπως καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρα-
τόν ὡς ἰθελονταί.

Ἡγγέλθη χθὲς τηλεγραφικῶς ἐκ Πύργου
τῆς Βουλγαρίας, ὅτι 300 Στενημαχίται, ὑπη-
ρετήσαντες κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ 1885,
ζητοῦσι νὰ τοῖς σταλῇ ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιο νὰ
μεταγᾶγῃ αὐτοὺς εἰς Ἑλλάδα. Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυ-
τικῶν ὑπουργεῖον ἔλαβε πρόνοιαν περὶ τούτου.

Τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐτελέ-
σθησαν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ οἴκῳ τοῦ σεβαστοῦ πολι-
τευομένου Κρανιάς κ. Εὐαγγέλου Τυπάλδου Μπασιᾶ
οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ δεσποινίδος Μαρίας, κό-
ρης πεπρωτισμένης δι' ἀπείρων χαρισμάτων, μετὰ
τοῦ ἐκ Χαλκίδος βουλευτοῦ κ. Γεωρ. Μ. Ἀβέρωφ,
προσφιλοῦς ἀνεψιοῦ τοῦ μεγατίμου ἐθνικοῦ εὐεργέτου
κ. Γ. Ἀβέρωφ. Τὸ μυστήριον ὑψόγησεν ὁ σεβα-
σμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας κ. Γεράσιμος,
τοὺς δὲ νυμφικούς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὡς παρὰ-
νυμφος ὁ πωδουपुरγὸς κ. Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης
ἀνάδοχος τοῦ νυμφίου. Τὸ ζηλευτὸν ζεῦγος, ὅπερ συ-
νοδεύουσιν εὐχαὶ ἐγκάρδιοι τῶν πολλῶν συγγενῶν καὶ
φίλων τῶν δύο μεγάλων οἰκογενειῶν τῆς Ἡπείρου
καὶ Κεφαλληνίας, ἡ «Φωνὴ» τῆς Ἡπείρου ραίνει μὲ
ἄνθη εὐδῶν, καὶ εὐχεταὶ αὐτῷ πᾶσαν χαρὰν καὶ εὐ-
τυχίαν, συγχαίρουσα τοῖς νεονύμφους, τοῖς γονεῦσιν
αὐτῶν, τῷ μεγαθύμῳ Ἡπειρώτῃ κ. Ἀβέρωφ, οὗ ἡ
πατρικὴ φιλοστοργία ἱκανοποιεῖται διὰ τῆς συμπλη-
ρώσεως τῆς εὐτυχίας τοῦ ἀνεψιοῦ του, τῷ θείῳ τῆς
νύμφης, κ. Ἀλεξ. Σκουζέ, ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερι-
κῶν, ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς συγγενέσι.

Ὁ Ἡπειρώτης Δημ. Κ. Μαρούλης δι' ἐπιστο-
λῆς του πρὸς ἡμᾶς κηρύττει τὸν εἰπόντα αὐτὸν κα-
τάσκοπον τῆς τουρκικῆς πρεσβείας συκοφάντην καὶ
ἄτιμον. Καὶ ἡμεῖς γνωρίζοντες τὸν Μαρούλην λυπού-
μεθα μανθάνοντες ὅτι τοιαύτη ἐξενέχθη κατ' αὐτοῦ
ψευδὴς καὶ ἐλεεινὴ κατηγορία.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χ. Μ. Βόνιτσα καὶ Κ. Θ. Κάϊρον' ἐπιστολαί σας
ἐλήφθησαν θὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.—Κ. Γ. Χαλ-
κίδα σὰς ἐγράψαμεν.—Εὐ. Μ. Κάϊρον' Ι. Γκ.
San Remo. Ἀδελφ. Φ. Κεστενδῆλι. Συνδρομαὶ
ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Ν. Β. Ραδουλέσι.
θὰ σὰς στείλωμεν ζητούμενα βιβλία.—Γ. Π. Κο-
ράμπια, Γ. Παντ. κ. Κ. Χρ. Σαβερῖνον' εὐχα-
ριστοῦμεν δι' ἀποστολὴν συνδρομῶν.—Ζ. Ν. Τ. Πα-
ζαρτζίκ' σὰς ἐνεγράψαμεν.—Ν. Κ. Περιστερά' ὡσαύ-
τως σὰς ἐνεγράψαμεν.—Ζ. Γ. Καλλιφορνία, λυπού-
μεθα διότι καθ' ὃν τρόπον γράφετε δὲν δυνάμεθα
νὰ σὰς ἀπαντήσωμεν, οὔτε νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν
ὅσα ἐξ ἀγνοίας τῶν πραγμάτων καὶ τῶν αἰτίων
γράφετε.

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ μέχρι προσέχους Σηβρίου 1897· καὶ
ἀφείλων οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διά-
στημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ» τῆς Ἡπείρου εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ πενταετίας συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀ-
πανταχοῦ διασκορμμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἔχοντες νὰ ἀνακοινώσωσι τί ἐπέγινεν πρὸς τὸν κ.
Γεώργιον Δ. Ἀντώνην ἐκ Σουλίου ἃς διεύθυνε τὰς
ἐπιστολάς των εἰς τὴν «Φωνὴν» τῆς Ἡπείρου· οἱ δὲ
μὴ ἐπειγόμενοι ἃς ἀναμείνωσιν ἕως ὅτου ὁ ἴδιος δηλώ-
σῃ τὴν ἀπ' εὐθείας ἐπ' ὀνόματι του διεύθυνσιν τῶν
ἐπιστολῶν σας.

Καθὼτι ὁ κ. Ἀντώνιος ἐγκατέλειψε τοὺς Γαργαλι-
νοὺς ἀνεπιστρέψας πλέον, τοὺς πόθους σας ἐκπληρῶν
καὶ εἰδοποιεῖ ἐγκαίρως πρὸς ὑμᾶς τοῦτο.

Γ. Α.